

Sygn. akt V GC 344/12

WYROK

W I M I E N I U R Z E C Z Y P O S P O L I T E J P O L S K I E J

Dnia 22 lutego 2013 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze V Wydział Gospodarczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Sproch
Protokolant:	st. sekr.sądowy Ewa Jagieła

po rozpoznaniu w dniu 22 lutego 2013 r. w Jeleniej Górze

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) w W.

przeciwko (...) sp. z o.o. w G.

o zapłatę 5 774,76 zł

na skutek sprzeciwu pozwanego od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Lublinie z dnia 07.03.2012 r. sygn. akt VI GNC-e 1784150/11, który utracił moc w całości

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 3.173,84 zł (trzy tysiące sto siedemdziesiąt trzy złote, osiemdziesiąt cztery grosze) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.12.2011 r. do dnia zapłaty,

II. oddala dalej idące powództwo,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 709,50 zł tytułem kosztów procesu, po ich stosunkowym rozdzieleniu.

Sygn. akt V GC 344/12

UZASADNIENIE

Powód (...) w W. w pozwie z dnia 12.12.2011 r. złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym domagał się zasądzenia od pozwanego (...) Sp. z o.o. w G. kwoty 5.774,76 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami sądowymi w kwocie 73 zł oraz kosztami zastępstwa procesowego w kwocie 1.200,00 zł.

Z uzasadnienia pozwu wynika, że powód na podstawie umowy cesji wierzytelności nabył od pierwotnego wierzyciela ((...) S.A.) wierzytelności wobec pozwanego z tytułu umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Nabytych wierzytelności powód dochodził w pozwie.

W dniu 07.03.2012 r. Sąd Rejonowy w Lublinie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniając w całości żądania zgłoszone przez powoda.

Nakaz zapłaty pozwany zaskarżył w całości. W sprzeciwie od nakazu zapłaty wniósł o odrzucenie pozwu i zasądzenie od powoda kosztów procesu według norm przepisanych. Pozwany w sprzeciwie zaznaczył, że przeczy twierdzeniom powoda o ile wyraźnie ich nie przyznaje. Podniósł on także zarzut przedawnienia. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany zaznaczył, że dopiero po otrzymaniu odpisu pozwu wraz z załącznikami podał wszystkie twierdzenia i dowody na ich poparcie, gdyż nie wie, czy pozew dotyczy spółki.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 07.04.2009 r. pozwany zawarł z (...) S.A. w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Umowa została zawarta na czas nieokreślony.

Dowód: odpisy umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych k. 68 – 71.

Na podstawie zawartej umowy (...) S.A. w W. świadczył na rzecz pozwanego usługi telekomunikacyjne. W związku ze świadczeniem usług (...) S.A. w W. wystawił pozwanemu faktury vat:

- nr (...), za świadczenie usług w okresie 09.07.2009 r. do 08.08.2009 r. na kwotę

2.302,71 zł płatną w terminie do dnia 24.08.2009 r.,

- nr (...), za świadczenie usług w okresie od 09.08.2009 r. do 08.09.2009 r., na kwotę 158,60 zł płatną w terminie do dnia 24.09.2009 r..

Dowód: faktury wystawione przez (...) S.A. k. 72, 73.

Wierzytelności objęte wskazanymi fakturami, wraz z należnościami ubocznymi (...) S.A. w W. przeniósł na rzecz powoda na podstawie umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18.05.2011 r.. Z faktury vat nr (...) na rzecz powoda przeniesiono wierzytelność w kwocie 2.290,41 zł.

Dowód: umowa sprzedaży wierzytelności k. 28,

wezwanie przedsądowe wraz z dowodem nadania przesyłki k. 31 – 33,

wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 27.

Pismem z dnia 07.10.2011 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 5.677,50 zł wskazując, że na kwotę tę składają się zobowiązania z faktur Vat nr (...) (opisanych powyżej) i faktury Vat nr (...) z dnia 11.10.2009 r. na kwotę 2.101,97 zł oraz odsetek od niezapłaconych faktur w łącznej kwocie 1.126,52 zł.

Dowód: wezwanie przedsądowe wraz z dowodem nadania przesyłki k. 31 - 33.

W księgach rachunkowych powoda ujawniona jest jako wierzytelność Funduszu kwota 5.774,76 zł przysługująca od pozwanej spółki, w tym należność główna w kwocie 4.550,98 zł oraz ustawowe odsetki od należności głównej w kwocie 1.223,78 zł liczone za okres od 10.11.2009 r. do 05.12.2011 r..

Dowód: wyciąg z ksiąg rachunkowych k. 27.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo w jedynie w części zasługiwało na uwzględnienie.

Powód dla uzasadniania swojego żądania w pierwszej kolejności powoływał się na umowę sprzedaży wierzytelności. Przeniesienie wierzytelności w drodze jej sprzedaży jest dopuszczalne w świetle przepisów art. 509 i 510 k.c.. Z przedłożonej przez powoda umowy sprzedaży wierzytelności wynika, że jej przedmiotem były wierzytelności (...) S.A. przysługujące spółce wynikające w szczególności z umów o świadczenie usług telekomunikacyjnych. Zgodnie z treścią umowy szczegółowy wykaz wierzytelności zawierał załącznik do umowy w postaci płyty CD. Mając na uwadze, że powód przedłożył odpis umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych oraz dwie faktury wystawione przez (...) S.A. uznać należy, że powód na podstawie wskazanej umowy sprzedaży wierzytelności nabył wierzytelności objęte wskazanymi fakturami wraz należnościami obocznymi w postaci odsetek.

Skoro pozwany zawarł z (...) S.A. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych to zasadne jest przyjęcie domniemania, że pozwany korzystał z usług telekomunikacyjnych i z tego tytułu jest zobowiązany do zapłaty należności stwierdzonych fakturami przedłożonymi przez powoda.

Jak należy wnioskować z treści pozwu powód w ramach dochodzonej kwoty domagał się także zasądzenia należności objętych fakturą Vat nr (...) wraz z ustawowymi odsetkami. Jak wynika natomiast z wezwania przedprocesowego faktura nr (...) miała opiewać na kwotę 2.101,97 zł wymagalną w dniu 25.10.2009 r.. Pomimo wezwania do przedłożenia załącznika do umowy przelewu wierzytelności (odpis pisma k. 65, zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki k. 84) powód nie przedłożył załącznika do umowy. Pomimo wezwania (odpis wezwania k. 80, zwrotne potwierdzenie odbioru przesyłki k. 82) powód nie przedłożył także faktury vat nr (...). Nie ma więc podstaw do przyjęcia, że przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności z dnia 18.05.2011 r. były wierzytelności objęte fakturą nr (...). Brak jest nawet podstaw do przyjęcia, że faktura taka kiedykolwiek została sporządzona. Podkreślić należy, że powód w odpowiedzi na wezwanie do przedłożenia przedmiotowej faktury przedłożył dokument zatytułowanym „Informacja za okres od 09.09.2009 r. do 08.10.2009 r.”, w którym (...) S.A. informuje, że nie wystawia rachunków telefonicznych, gdy nie test to wymagane przepisami prawa, w szczególności za okresy rozliczeniowe, w których nie zostały wykonane żadne usługi na rzecz abonenta. Z wyciągu z ksiąg rachunkowych funduszu sekurytyzacyjnego wynika wprawdzie, że w księgach rachunkowych Funduszu ujawniona jest wierzytelność Funduszu w kwocie 5.774,76 zł przysługująca od pozwanego, ale z dokumentu tego nie wynika, że wierzytelność ta obejmuje również wierzytelność objętą fakturą vat nr (...). Podkreślić należy, że przedmiotowy dokument dowodzi jedynie ujęcia w księgach Funduszu wierzytelności. Nie jest on jednak dowodem na okoliczność istnienia tej wierzytelności, zwłaszcza w świetle braku przedłożenia dokumentu źródłowego w postaci samej faktury vat, załącznika do umowy sprzedaży wierzytelności oraz w świetle treści informacji sporządzonej przez (...) S.A. Obowiązkiem nabywcy wierzytelności jest wykazanie również istnienia wierzytelności, która miał nabyć drodze cesji.

Mając na uwadze powyższe uznać należy, że powód zasadnie żądał kwot 2.290,41 zł (faktura vat nr (...)) oraz 158,60 zł (faktura Vat nr (...)) tytułem należności głównych oraz odsetek ustawowych od tych kwot. W przypadku kwoty 2.290,41 zł należy zaznaczyć, że kwota ta jest mniejsza od kwoty, na jaką wystawiona została faktura vat, albowiem taka kwota jest wskazana w wezwaniu przedsądowym jako pozostająca do zapłaty. Mając dodatkowo na uwadze, że powód nie przedłożył załącznika do umowy to zasadne jest przyjęcie, że przedmiotem umowy sprzedaży wierzytelności, w przypadku należności objętych fakturą vat nr (...), była wierzytelność w kwocie 2.290,41 zł. Powód zasadnie żądał także ustawowych odsetek za czas opóźnienia w zapłacie wskazanych kwot. Co do zasady odsetki przysługują na podstawie art. 481 § 1 k.c. Odsetki od kwoty 2.290,41 zł za okres od 25.08.2009 r. (dzień następujący po terminie zapłaty wskazanym w fakturze) do dnia 05.12.2011 r. (data do jakiej powód, zgodnie z wyciągiem z ksiąg rachunkowych, naliczał skapitalizowane odsetki) wynoszą 679, 53 zł, zaś odsetki od kwoty 158,60 zł za okres od dnia 25.09.2009 r. do dnia 05.12.2011 r. wynoszą 45,30 zł. Na rzecz powoda zasądzono więc kwotę 3.173,84 zł (2.290,41 zł + 158,60 zł, + 679,53 zł + 45,30 zł). Dalsze odsetki od tej kwoty zasądzono na podstawie przepisów art. 481 § 1 k.c. i 482 § 1 k.c. od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Do kompetencji Sądu, a nie biegłego sądowego należy ustalenie, czy powód nabył skutecznie wierzytelności dochodzone pozwem, w tym, czy istnieją w rzeczywistości wierzytelności dochodzone pozwem. Z tych też powodów Sąd pominął zgłoszony przez powoda dowód z opinii biegłego.

Mając na uwadze datę wniesienia pozwu (12.12.2011 r.), terminy zapłaty faktur oraz terminy przedawnienia roszczeń powoda wynikające z art. 118 k.c. uznać, że zarzut przedawnienia podniesiony przez pozwanego był nieuzasadniony.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu co do zasady zostało oparte na przepisie art. 100 zd. 1 k.p.c. Powód poniósł koszty w łącznej kwocie 1.290,00 zł (73 zł opłata od pozwu, 1.200,00 zł wynagrodzenie pełnomocnika, 17 zł opłata skarbową od przedłożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa). Skoro powód wygrał sprawę w około 55 %, to na jego rzecz należało zasądzić kwotę 709,50 zł.